

Nr 110.

Av herr **Karlsson, Gottfrid**, och herr **Ericson, Frans**,
*om översyn av gällande bestämmelser beträffande
övergång från kollektivavtalsanställning vid försvarets
verkstäder till anställning å militära icke-ordinarie
reglementet m. m.*

De arbetsledare — mästare och förmän — som finnas vid försvarets verkstäder rekryteras i allmänhet från arbetarna vid respektive verkstäder. Då en arbetare vinner befordran till förmansställning skall han inplaceras i löneklass i för respektive befattning gällande lönegrad å militära icke-ordinarie-reglementet, som ligger närmast över den inkomst vederbörande haft enligt gällande kollektivavtal.

På grund av att kollektivavtalslönerna äro mera rörliga än vad som är fallet med lönerna enligt löne-reglementet, kan det vid övergång från den ena till den andra anställningsformen komma att uppstå förhållanden, som för den enskilda individen måste te sig synnerligen egendomliga.

Det har för oss relaterats följande fall från flygvapnets verkstäder i Malmslätt.

Där befordrades en person till 1:a klass förman den 1 januari 1940 — dessa tjänster tillhöra 12:e lönegraden — och blev då inplacerad i 11:e löneklassen. Han har från den 1 januari 1946 erhållit sitt andra ålderstillägg och är alltså nu i 13:e löneklassen. Ett par andra personer befordrades till förmän av samma klass den 1 juli 1942, respektive den 1 januari 1944, och äro fortfarande kvar i 11:e löneklassen, då däremot en kollega blev befordrad till samma tjänst så sent som den 1 juli 1945 och omedelbart blev placerad i 14:e löneklassen. Anledningen härtill var att kollektivavtalslönen under tiden höjts.

Det är inte svårt att förstå de känslor, som behärska dem som varit förmän i flera år men ändå befinna sig lägre på löneskalan än en nybefordrad kollega.

Mästarna vid verkstäderna äro placerade i 14:e lönegraden. Då ett flertal arbetare under 1942, i ett fall 1943, befordrades till mästare, placerades dessa i löneklass 13, vilken de innehade till den 1 januari i år, alltså — trots att tjänsten var högre än 1:a klass förman — i lägre löneklass än den 1945 befordrade förmannen.

Då nu gällande bestämmelser kunna få sådana konsekvenser, torde dessa vara i behov av revision, och då hela löne-reglementet för närvarande är föremål för översyn, torde också dessa bestämmelser tagas under omprövning. Men även om bestämmelserna skulle komma att ändras för fram-

tida efter rättelse, skulle ju inte de redan uppkomna olägenheterna vara avhjälpna.

Detta torde inte kunna ske på annat sätt än att de som vunno befordran till mästare eller förmän åren 1940—1942 erhålla uppflyttning en löneklass för att på så sätt komma i jämbördig ställning med senare befordrade kolleger.

Vad här anförts om dem, som befordrats till mästare i 14:e lönegraden, och 1:a klass förmän i 12:e lönegraden gäller i vissa fall även om till förmän av 2:a klass i 10:e lönegraden befordrade.

Med stöd av vad som ovan anförts få vi hemställa,

dels om översyn av nu gällande bestämmelser vid övergång från kollektivavtalsanställning till anställning å militära icke-ordinariereglementet och

dels att de, som under åren 1940—1942 befordrats till mästare i lönegrad 14, till 1:a klass förmän i lönegrad 12 och till 2:a klass förmän i lönegrad 10, måtte erhålla uppflyttning en löneklass.

Stockholm den 22 januari 1946.

Gottfrid Karlsson.

F. O. Ericson.
